[illegible]

[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

இஃது, 1089 (8481)

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

[illegible]

இவர்மாணாக்கரு

திருவதிகை - குமாரானந்தசுவாமிகளாகுமாரமாகிய

சிவஞானவைதீகவாயனவைத்தியர்

சி. கு. நடராஜமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

கரவருடம் - கடகரவி.

1891

இவை,

1894ஆ: ஆகஸ்டு 14 செவ்வாய்க்கிழமை
வாங்கியது.
இன்னில 0-2-0

உ

சிவமயம்

சாத்துக்வி.

இஃது

இந்நூலாசிரியர் போதகாசிரியராகிய

தசாவதானம்

பேறை-செகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வலிவான தவருறையு மொற்றியூர்க் கலம்பகத்தை வாணி மெச்ச
மலிவான தொடைபொருட்சொ லாதிநய வலங்கார மன்னிநிற்பப்
பொலிவான செந்தமிழதே ரட்டாவ தானியெனப் பூவை வந்த
கலியாண சுந்தரந் கவிராஜ சிங்கமது கழறிற நமமா!

உ

சிவமயம.

திருச்சிறறம்பலம்

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

ஒற்றிக கலம்பகததை யொண்சபில மங்கைபங்க
ரொற்றிக கலமபகததை யோதுதறகிங—கொறறி
குஞ்லைய குஞசரனைக கூறுசெயத கொறறக
குஞ்லைய குஞசரனைக கூறு.

நால்வர் துதி

அறுசீரகழிநெடிலாசிரியவிருததம

சிவஞானக் கடலருணீர நனிமடுததற புதமினனறு திறமாயச செயது
பவஞானப புறசசமய வெபபமறச சறசைவப பைங்கூ ழோங்க
நவஞானத தமிழமறையா மழையதனை நானிலதது நனகு பெயத
தவஞானக கொணடலகளா நாலவா திருத தாணமலாக டலைமேற கொளவாம்.

நூல்.

மயங்கிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா-

தரவு.

நாரணனா தணணுமையி ஞதவொலி யேகறங்க
வாரணனுர் தாளததி ரெமறைனூ லேபிறங்க
விநதிரனு ரெககாள மெசசரிககை யேயூதப்
பநதியினிற கநதிருவா பலலாணடு பலவோதத
தணணமுதத திண்கிரணன் றனிககவிகை யேநிழறற
விணணுலக மங்கையாகள வியனுததி யேசுழற்ற
வடிவாம்பி கையுபய மலாவிழிக ளேகளிக்க
வெடியாக எணணுகக்னுற வரும்பவனி வருவோயநீ.

தாழிசைகள்.

அவனனறி யோரணுவு மசைவுறு தெனுஞசொல்லை
யவனிமிசை காடடுதறகே யசைநதாடி வருவீரால
அளக்கரினிற கேசவனற ஞகமதிற றுயலவரலைத்
துளக்கமுற வேயிநகுத தோறறிடவே வருவீரால
ஆட டுவிததா லேயுலக மாடுமென்ற வுணமையினைக
காடடுவிக்க வேசறறுக் கனிநதொசிநது வருவீரால
பேதைமுதற பேரிளமபெண பெரிதுவநது தாமயநகி
நாதவுன தழகதனு ஞணிநிறக வருவீரால

அராகங்கள்

பலதலை யுபரிய பனிமலை தருமகள
வலமதி னிலவுற மகிழகொளு முடலினை
அரவணி கணபதி யயிலபுனை முருகைய
ஞரமதி லணைதர வுவகைகொ ளுருவினை
அரியய னிருவரு மமருற நடுவினி
லரியதொ ரனலென வமாதரு தனுவினை
எவரெவ ரெவுலகி லெதுகரு துநரவ
ணவரவா மனமதி லழகிய வடிவினை.

பெயர்த்துந்தாழிசைகள்.

மசசதத னேரிருகண மணிபறிததா யெனபரது
னிசசைவளா சாததனு ரியறறுசிறு விளையாடடே
கூமததின முதுகோடடைக குறிததெடுததா யெனபரதுன்
சீமைமலி கணநாதா செயதசிறு விளையாடடே
வராகததினவலிமாய மருபபொடிததா யெனபரதுன
பராகநறும பூங்கடமபா பழகுசிறு விளையாடடே
நரசிங்கப புரணியினை நைததுரிததா யெனபரதுன
வரவீர பததிரனா வகுததசிறு விளையாடடே
வாமனனா கங்காளம வாங்கினு யெனபரதுன
காமரணி வயிரவனா கணடசிறு விளையாடடே
மறறவதா ரததிலருள வழங்கினு யென்பரவை
முறறுகினறன ரெண்டியறறு முனிவரருள விளையாடடே.

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அகள சகள வருவுரு மேவினை
சகல சமய சமரச மாயினை
துகளில சுருதி துரியம வாவினை
திகழு மிதய சினகர ஞாயினை

முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

தமனிய மலைதனை வளைத்ததனை
தகுதியு றுகயிலை கிளைத்ததனை
சமயமு மறுவகை படித்ததனை
தருதிரு வெனநட நடித்ததனை

இருசீரோரடியம்போதரங்கம்

அககர நாடடினை - சககர நீடடினை
யருளது கொடுததனை - மருளது தததனை
யரியுரி வீகனை - நரிபரி யாகனை
வெறறியூ சேவினை - யொறறியூ மேவினை

ஆதலால - தனிசசொல

நிலைமண்டிலவாசிரியச்சுரிதகம்.

பஃறலைப பணபபாய்ப பளளிகொண் டோனுஞ
சிஃறலைப போதனுஞ சேவித திறைஞசச
சீவள ரொறறிச சினகரந தன்னிற
போவளா பவனி பிறங்குதியா கேச
வாணடு பலவா யகில மதனி
லீணடு தமியேன வேணடுவ சிலவே

அவைதாங

கொசசைச சமயா குலவிப பணியும
பிசசைப பசுककளைப பேணு தியங்கிச
செததுப பிறக்குந தேவா தம்மை
யெததரு ணததினு மெணணு திருநது
நாததிகஞ் சொலலி நலியு மூடனை
நேதிரத தானு நேரா தவிரநதிட
டகமபிர மமமெனு மறிவில லோரைச

செகமதி லெளியேன சேரா தொழிநதிட்
"டோருமவே தாநதமென நுசசியிற பழுத்த
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிநது
சாரங கொணட சைவசித தாநதத்
தேனமு தருநதினா சிலரே" யென்ன
வுணமை பேசி யொணசிவ மீதெனை
வணமையாயக காடடிய வாததா முதலா
நின்னடி தனனை நினைக்கும பெரியோ
தனனடி யென்றன் றலையிற சூட்டி
யிறுமாந திருககு மிழுக்கில வாழவைப
பெறுமா றருளக பெருவிபூ தியனே. (க)

நேரிசைவெண்பா

பூதிருததி ராககப பொருளகளையே செலவமெனு
மாதிபுரி யான்றவாபா லாককியெனை—மேதினியின
மேனேக்கி வேடமிடு மேனியராம பேதையாதம
பானேக்கி வாழாது பண. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பண்ணுவ துஞசிவ சஙகரன் றொணடா பணிததொழிலியா
னெண்ணுவ துஙகணணன காணுத பொனனடி யின்புகழா
மண்ணுவ துமபிற விததுய ரீயு மலமொனைநதா
நணணுவ தெனனிவைக் காமுத லாமொறறி நற்பதியே. (ங)

கலிநிலைத்துறை.

பதியே யிழநது பவமே நினைநது பலவாகச
சதியே புரிநது சகமே வதிநது தளாவீாகாள
சுதியே மிகுநது துதியே பரநத சுடரொறறிப
பொதியே யணைநது நிதமே பணிநது பொலிவீரே (ச)

கலிநிலைவண்ணத்துறை

தனதத்தத் தனதததத தனதததத தனதத்தத தனதானு.

பொலிவறறுத தினமறபக் கலைகற்றுத தெருளறறுப் பொருண்மாலே
சொலிவைததுப புகழ்கெடடுப புவனததிற றளாவுற்றுச சுழலாமே
புலியக்கத் ததளைசசுற றரைபொறபத திருவொற்றிப் புணாவாபா
லொலிமுற்றுத் துதிசொற்றுககதிபெறறுபபயனமிககுறறுயாவாயே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உயர்வளைக்குழையுமலிளங்குசெஞ்சடையு மோங்குவெண்ணீறுறுவடிவும்
புயனமிகநாணவருள்பொழிவிழியும பொங்கரவபபணிப் பொலிவுந்
துயரறு புலியி னதள்செறி யிடையுந் துணையடிக் கமலமுமறவே
னயரறுத் தெனையா ளொற்றியூர்மேவு மமலனேயாதிநாயகனே. (சு)

பு ய வ கு ப் பு.

பதினறுகலைவண்ணப்பா.

தானனு தனதான தானனு தனதான
தானனு தனதான தத்தத் தனந்தன.

ஆதிநா யகிவேத போதநா யகிபாதி
யாகநா யகியாக வைத்துப பொருந்தின
வாவலா யிழையோக சாதனு தியாசேரு
மாணியா டகமேரு விறபெற றிருந்தன
வாழீமீ தெழுமால காலமே யழுதாக
வாதிநா ளுணுமாறு நத்திச செறிந்தன
வாள்கநீ யடியேனை யாள்கநீ யெனுமாலகை
யாளமா நவிராழி யைத்தொட் டெழுந்தன (சுவ)

வேதமோ திடுவேத னீடுசே கரநோவ
வீறுமோ டுறுமாலெ டுத்துப் பொலிந்தன
வேழமா முகனோடு வேலுலா மொருசேயும
வீரமா புறுமாபணைத்துச் சிறந்தன
மீறுமா தவவேட னோடுபோ கொடுவீர
வேகநீ ளொருகோலகொ டுக்கத் துணிந்தன
வேள்விசா லையினூடு லாவுபா னுவைமோதி
வீறுசேர் புகழமேவி மெச்சத திகழ்ந்தன (சுஉ)

பீதனீ டுடலகிறு மேறனு னிறுமாறு
பேதமா லறவேகி ழிததுப பிறங்கின
பிடுலா முழையோடு நீடுமா ரழலவாகை
பேறுசா லுறுசூல நிற்கத் திகழ்ந்தன
பேணுநால வாகடேற நீழலவாய பொருளுகூறு
பேசொணு மொழிநோகு நித்துப் பகர்ந்தன
பேழ்கொணமூ வாகணுடு நாசமா கிடதாசா
பேசுமால கணையோடு றழுததுத் திணிந்தன (சுஙு)

கலிவிருத்தம்.

நமபக லினக ணனிவெயில வெள்ளை
யமபுலி யினக ணளியெழு நாவில
வெமபுந தணலுற வீறுசெய விக்கு
நமப னொற்றியூ நாயக னுடமே. (கஎ)

அம்மானை.

மடக்குத்தாழிசை

நாடடுமு புகழ்வாயநத நமபலகை நாதனா
கூட்டிவைக குநதூது கொணடனாகா ணமமானை
கூடடிவைக குநதூது கொணடனரே யாமாயி
னுட்டினாக ளெல்லா நகையாரோ வமமானை
நகைபபரென வூரொற்றி நண்ணினாகா ணமமானை. (கஅ)

இஃதுமஃது

அங்கணொற்றி நாத ரழனமான றுடிசூலங
கங்கல் பினுகங களேததரித்தா ரம்மானை
கங்கல பினுசங களேததரித்தா ராமாயி
னங்க மறிவரியா ராவரோ வம்மானை
யங்கம பலகையுரு வலலவோ வமமானை. (கக)

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம்.

அம்மானை யெய்திரிததோ னனேதா னதுபோனவடைவேதென்பா
கைமமாவொன் றிவ்வழியே குறிதபபிவநததுண்டோ கழறுமென்பா
ரிமமாவின் றழைபாரீ ரினிதெனபா ரோநதிழையே யெழிலாரொற்றிப
பெமமானை யறியேநா மிவரெணண மெனனேயோ பேசுங் காலே.

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

காலனை யுதைததநுங கழலேயாங காமனை யெரித்ததுங் கழலேயாம
வேலனை யீனறதுங கண்ணேயா மீபபவம வேயின கண்ணேயாம
பாலனுக கீநததும பாலேயாம பாரவதிக் கீநததும பாலேயா
மாலயன போறறிடும பதியீரோ மகிழு மொறறிப பதியீரோ. (உக)

தவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பதிபல வோடிப பரவையி லாடிப பகலிரவாய
நதியவை நாடி நளிரவரை கூடி நலிவீர்காள
மதிநிறை வேணி மழுவணி பாணி மாதேவன்
வதிதரு மொறறி கதியெனபபறறி வாழ்வீரே. (உஉ)

பூவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வாழிசைந்திட வாயதி றநதொரு வாத்தை பேசுதி பூவையே
தாழியைநதிட நானி ருபபது தருமமோ வுனக்கழகதோ
பேழியங்கிடு மொறறி யூரினிற் பேதைநானெழு நாளினை
யேழியாண்டென வெணணியேங்கலை யிறைவாபாலினி தறைவையே.

கு ற ம

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அறைகுவேன்பலகுறியுங்கணமுனனேகண்டதுபோலஞசவேணடாக
தறைமெழுகிகோலமிடடுநெறகுவிததிடடதன்மீதிறசமைதசெமபிங
குறைவதுடனோபிடிநெலலொறறைபடடதாதலினுலொறறியூரவாழ
பிறைமுடியாவந்திடுவாபெரியபணமபழஞசீலைபெயவாயநீயே. (உச)

தலைவியைக்காண்டல்

கடடளைககலித்துறை

பெயவளை மாதாக ளாயததை நீங்கிப பிறைபபணிலஞ
செய்வழி யோடுங திருவொறறி யூாநற செழுமபொழிலு
ணெயயிடை மேலிரு பாரத தனமலை நோயியறறு
மெயயிளைப பாறத தனிததுநின் ருயகொலென மெலலியலே.

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதனி தததானனு.

இயமடர வசமழிய நமபடாகள வருபெரிய வெசசமாயுமே
பயமொழிய மனமதனி லளவிலபல கருணைவளா பததிநீடுமே
முயலமர ரரியயாக ளறிவரிய வடியாபுகழ் முததிகூடுமே
யுயாபலகை வடிவமது கொளுநமதுபரமாமகிழொறறியூரிலே. (உசு)

க ளி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஊரியினை யூடுருவி யோங்குஞ் சோலை
யொறறியூா மகிழ்களளை யுண்டு தேககுஞ
சீரியோ புகழகளியேஞ செபபு முணமை
சிறிதேனும பிழையாது செவவே கேணமோ
வேரியிற்சங கரியைக்கோ பாலா சோநது
வெளளைவா ரணனைபபெற் றுவநது நின்ருர்
நாரிசி தேவிதா வாச வனற
னறறேளைச சோநதணைய நாடினுளால (உஎ)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தலைவிமென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா

நாடிநெடி யோனபணியு நமபரொறறி யூரதனிற்
பாடியளி மூசுகுழற பாவையெனைத்—தேடிடுமே
பாலைவன மோடிப படருகையின மெனறளிநேர்
காலைமுட டைதடிடக கால (உஅ)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காலங கடநத பிறைசசடையுங கவினா நீறறுப புண்டரமுங்
கருணைநிறைநதமுககணணுங்கதிரகொளவெளளைசசெவிககுழையு
மால மடாநத கறைமிடறு மணிநீள கொனறை மாலிகையு
மழகார புலியி னதளிடையு மரியின விழிசோ கழலடியுங
தால முதவு மலைமடநதை தனயரிருவா தமமுடனே
தரும விடையின மேலேறித தயவாயவருநற காடசியுமே
சால வடியா தமமுடனே தரிசிததுயநதிங கருளபெறலாஞ
சாரமுததிக கதியருளச் சமைநத வொறறிப பதிதனிலே. (உகூ)

மறம்

தாழிசை.

இலலடுததுப பெணகேட்க விங்குவநத தூதநீ
யெங்கணமர பினபெருமை யெளளளவு மோாநதிலாய்
செலலடுத்த சோலையொறறிச சிவனருடன் மைநதனுக்குச
சிறுமிகொளளப பட்டபாடு தெயவநதா னறியுமே
விலலெடுதத கொறறவனறன விட்டவோலை கொண்டுபோ
விருதுபேசி வநதமனனா முடியுதிாநத மணிகளே
கலலெடுத்துக கிளிகடியு மெங்களசேயினுடலாங
கருணையறற பேரைநாங கடிநதுவககு மறவரோ (ரo)

தலைவியைவியத்தல்

கட்டளைக்கலித்துறை

மறங்கொண்ட வநதக ஞணையைச சறறு மதிககிலதே
புறங்கொண்ட பேருறை யாதி புரியின் பொழிலதனு
ணிறங்கொண்ட மாநதளிா மேனியள வேலபுரா நீள்விழிகள
திறங்கொண்ட வெங்கடுக் கககாது தேனைச செவச்சொரிந்தே.

இரங்கல் - கொச்சகம்.

சொரிநதிட்ட மலாபபொழிலுட் சூழ்நதிட்ட வாவியெலா
நெரிநதிட்ட மணலகமழு நிறையொறறி யூநாட்டில
விரிநதிட்ட பெருநகடலே மேயவளையே கமபுளளே
பிரிநதிட்ட வெனறலைவன் பெயாநததிசை பேசுவீரே (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

பேசரிய ஞானமருள பெணபாக் ரொறறியூ
வாசமலி தணடலையில வாழவுற்றே—னேசக்
கருமபுருவக காரிகையைக காணடிருவை நோநத
கருமபுருவக் காரிகையைக கணடு (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கணடு நினறனை யைம்புல னேமகிழ காமக கைதவததில்
தொண்டு செயகிலை யொறறி யூவளா தொனமை யடியவாபால்
விணடு பேசிலை நாலவ ரினபுகழ வியநது நாடோறுங
கொணடு போதர வெனன வோதடை கொடிய கூறறுவற்கே. (கச)

தவம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வறகலை கொணடும வலியவந தண்டும
வனசரு குண்டும் வளியது தினறுங்
கற்களி லெனறுங கனலிடை நின்றுங்
கனபசி விணடுங் கதிபெற லிலையா
னறகலை தேர்நத வொறறியை யாநது
நவமனை வேயநது மனைவியை வாயநது
பொறபணி சாநது மகவுடன வாழநதும
புகழதரு சிவகதி நிகழவது நிசமே (கரு)

நேரிசைவெண்பா.

நிசவடிய ராநலலார் நேயததைக் கொண்டு
கிசவடிய ராநலலா கேண்மை—வசையொழிததுப்
போறறுவார் தமபாற புகழ்கலவி பொன்னுதி
யாற்றுவா ரொறறியபப னா. (கசு)

சித்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஆர்நதிடட வொற்றியூர்த் தியாகேச ரடியவரி னடிமை யாகி
யாயிரமா யிரமாக வித்தைகற்ற சித்தரியாமறிவின் மிகநீ
சார்ந்திட்ட கழுநீருட் காரடகேயானுலுந தயவாயீநதாற் [வைப்பே
றநகுமனே பொனனியங்கச் சுவர்யாவும வெளளியதாச சமைததது
நோந்திட்ட விருமபைநா கத்தைமா தங்கமா நிலவசசெயவே
நிகழ்நதமாதநகத்திலிருப்பைககண் ணுதலாக்கு நிதநகாணபிபபே
மோந்திட்டவெளளிவரின்முனனமபொனனென்றுரைதநிநகுறுதிசொலவே
ஊற்றநவலோகநகளொன்றையொனறாய்ச்செயவேனுணமைதானே.

கிளவிவேட்டல்

கடடளைககலித்துறை

தானே தனக்கு நிகரான வொறறித தலவரையில
வானே பொருவு நினதிடை கொநகைகள வாளவிழிகள
தேனே யுகுக்குந கொடியோ குவடோ தெறுநகணையோ
மானே திருவாய மலரநதிட வேணடு மகிழுறவே. (௩௮)

இரங்கல்

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம

மகிழு மொற்றித தனிநகரில மகிழகோ டரததி லினிதமாநது
புகழுந கிளியே பூநகுயிலே புகாசா ரிகையே பொன்வணடே
நிகழுந தென்ற னிவாவாடை நிலையில பருவந காராதி
தகவாய் வநது தாண்டினவே தலைவா வரவே கணடிலனே. (௩௬)

கைக்கிளை

ம ரு ட் பா.

இலதுளதா மினனிடையி னேயகலைமா சுணண
மலர்புலர மாவுளர வாழ்தா—ணிலமடையக
கணணுற நினற கருநகுழற் காரிகை
கண்ணன காணரு மொறறியின
மணமக ளெனறே மதித்திடு வாமே. (௪0)

வஞ்சிவிருத்தம்

வாம மேவு மனையுட
னீம நாடி யிருளினில
ஸீம வாடல விழைபவ
ராம வாதி புரியரோ. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை

புரியா ரனநதன பிரமனு நாடிப புகலுதறகுத
தெரியாத தத்துவன றெணணீாக கடலசூழ திருவொறறியாம
புரியா னருள்வடி வாமபிகை யென்னுநற் பூவையளுக
குரியானெனை றேததுவாக கேதந தருளவ னுயாபதியே. (சஉ)

எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தனதன தனனு

பதியிது வதுவென வலமரு மனமே
பழமறை முடிவினி லினிதொளிர பவதாய
விதியரி யிருவரு மிகலுற நடுவே
வியனழ லுருவென நிலவிய பொருளாய
வதிதரு மமராக னிலையுற வருளான
மணிமிட றதினவிட நிறுவிய பெரியோன
மதிமுடி மனைகெழு பிரமபு ரியினவாழ
மகிழடி வதிதரு மொருபெரு முதலே (சரு)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தயயன தயயன தனதன தனதனனு.

முதலிடை கடையள விலலவ ருளளவா முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளா தையலை மெய்யினி லியலுட னணைபவரா
நுதலினி லொருசுத னிவவுல குயவகை நொடியினி லருளபவராம
விதபிர மபுரியி னலலவா நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரே. (சச)

நேரிசைவெண்பா

உறைகுநாககு முனனுநரககு மோரபோது வாளா
யறைகுநாককு மெல்லாமுண டாகி—நிறைதருமே
யாதிபுரி யூரினையு மாமபலகை நாதனையுங
கோதிலகத தேநிறீஇக் கொணடு (சரு)

நற்றாய்கூறல்

கடடளைககலிததுறை

கொணடனை மாலினைச சறறு நினைபபின்றிக கொண்டறவழ
கணடலை யாரொற்றிப பிததன செயலினைச் சாறறுவனகேள
வெணடலை சூடுவ னீமததி லாடுவன மெனசிரசிற
பெண்டினைத தாங்குவன பேயகளொ டோங்குவன் பேதையளே.

௨௫ ச ல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பேதமறு மனமதனைப் பலகை கூட்டிப்
பிறங்குநால் வாகுச்சங கிலிகள பூட்டிப
போதபசுத் தத்துவவுத தரத்தின் மாட்டிப்
புகழுறுமெய்ஞ் ஞானக்கம பளத்தை நீட்டி
மேதகுக லோபதா னத்தைச் சூடி
விளங்குதவி சிடையைந்து தொழிலுஞ் செய்வா
னுதவடி வாம்பிகையோ டாடிரூச
னவிலொறறித தியாகரோ யாடிரூசல். (சஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை

சலலிய சாலந தழைததிடு மொற்றித் தனிநகரிற
சலலிய மாலை தரித்தழ காந்திடுஞ் சங்கரனா
சலலிய மொனறினைக கானத்திற் கண்டு தனஞ்சயற்காச்
சல்லிய மோச்சிக லத்திர மீந்த தயைக்கடலே. (சஅ)

த ழை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கடலனையகருங்கண்ணண்மாந்தழையையடைந்தவுடன்காமனம்பா
லுடலபொதிநதபுண்ணெழிந்தாளமதிகாய்நதசுடொழிந்தாளுற்றமம்ம
ரிடரொழிந்தாள்குளிர்வாடையிகலொழிநதாளெழுதறியுமெம்மானென்று
நடமருவுமொற்றிநகாமகிழ்தழைபோற்றழைததிட்டாணவைதீர்நதோமே.

கலிநிலைத்துறை.

தோமிருக்கும்புன்குரமபை கலகலத்துத் தொலைந்திடுநோடொன்மறைக
டாமிருக்கும விண்டளித்த விழியிருக்கும் விண்ணுலகத் தானவர்கள்
தேமிருக்கு மாலைகளின் மணமிருக்குஞ் சுகமிருக்குந திருவடியி
னுமிருக்கும் படிசெய்வா னொற்றியினி லேயிருக்கு நமபனருனே.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நமமையா ளாதிபுரி நறபலகை யாரைநிதஞ்
செம்மையுட னேத்தித் தெரிசிக்கி—னிம்மையிலு
மமமையிலு முண்டவன்ரு ளன்பு. (ருக)

உயிர்வருக்கையதவல்.

அன்பே வடிவா யமர்நா வரசும
ஆரூர் பரவை யரிவை மணாளனும்

இசைகொள் காழி யிடத்துக் கிழவனும
ாரங்கரு ணைக்கட லாமா ணிக்கமும
உரைதத தமிழுக கோடி யோடி
ஊதிய மீநதவை யோதி யுணாந்ததால
எழுதததறி பெமமா னெனற பெயரை
ஏயநதன னொற்றி யெமமா னுத்லின்
ஐம்புலன றன்னை யடककவும வேண்டாம
ஒன்றிய வுடலை யொடுककவும் வேணடாம
ஓதிடி லொணடமிழ மறைகளை
ஒளவிய மற்றவீ டடைத திண்ணமே. (ருஉ)

மதங்கியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

திணகயத்தினொருதுளிநீ ரருளளிककுங திருவொறறிததெயவநாடடிற
பணककசிய மனங்ककியப பாடடிசைककு மதங்கியெனும பாவை யாரே
கணककளெனுங கடுவாளாற காளைகளைக கடிதீரததுककலங்ककசெயதும
வணककரத்தில வாளொளிர வாளककளினை வாளாக வழங்க லெனனே.

மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்பிணி வாதனை மாற்றுவனே யேமன் றனककு மாறறுவனே
யென்பின் மாலை பரிபபவனே யெளியாரிடாவெப பரிபபவனே
வன்பருளத்திற கரியானே மாலயன போரிற கரியானே
யன்பா வாழும் விருபபினனே யாதிபுரிசெவ் விருபபினனே (ருச)

இளவேனிற்காலம்

தாழிசை.

விருமபுதமி முடன்கலநது தெனறல்வருங காலம
விரிசோலை மிகச்செழித்து விளங்குகினற காலங்
குரும்பைமுலை மாதாமணங கொணடுவக்குங் காலங
கொழிசித்தை வைகாசி கூடியதோ கால
மரும்புகளைத் தூணியிடை மதனறுறுததுங காலம
ஆஆவென் மீதங்ககு னலாதூறறுங காலம
பெரும்புவன மும்போற்றுங திருவொறறி யூரிற
பெமமானென் னுயகனைப பிரிநதிருककுங் காலம. (ருரு)

தலைவனிடத்தலைவிவுருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலங் கடந்தவா மாலயன் மீதிற் கருணைவைத்த
வால மிடற்றின ரொற்றியி னண்ண லனங்கனவ
னீலங் தொடுத்திடி லாற்றேனென் றோதி நிசிபகலா
யோல மிடுவேற் கருள்செய்வ தெக்கண முள்ளுவந்தே. (ருசு)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தேனுநது மொழியுமையாளு செலவிமகிழ
மானுநது கரதலத்து வாணருறை
வானுந்து பொழிலொற்றி வாழ்வீரே
லூனுநது பலபிறவி யொழிவீரே. (ருஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வீரையினிற படுத்துறங்கு நாரணற்கு மாரணற்கும்விண்ணினமேயுங்
காரையிவ ரிந்திரற்குங கிட்டாத வொருபதவி காணலாமே [வாழு
நீரையருஞ் சடைக்கணிநத வெமபெருமான் சிவபெருமா னிலையாய்
மாரையினினமதியுளாளுமொற்றிநகரொனறொருகாலறைந்தபோதே.

பாண்.

இஃதுமஃது.

அறையுகநத சத்தியங்க டயிரச்சாத மாக்கொண்டோ ரதரத்துற்ற
நறையுகநதா ரெனையுகந்தா ரெனப்பாடுமு யாழ்ப்பாண நன்கு நன்கு
தறையுகந்த வொற்றியனை நான்மறவா நேயமதைத் தாமே தேர்வார்
நிறையுகந்த வவர்பாலிற் பண்ணிசைத்துப் பரிசுபல நேர்தனன்றே.

கோச்சகம்.

நன்றனைத்துஞ் செய்வாக்கு நவநிதிய மீந்திடுவாய்
கொன்றருந்தும் பாவிகட்குக் குலநமனுய் நின்றிடுவாய்
குன்றனைய கோபுரங்கள் குலவுதிரு வொற்றியினி
லொன்றியுறை தியாகேச வுயாதெய்வ மாமணியே. (சூ0)

நேரிசைவெண்பா.

மணிதுதையுங கோயில்பல மன்னுமொற்றி யூரிற்
பணிதுதையுஞ் சங்கரனுர் பாதத்—தணியதனைச்
செவ்வையுறக் கண்களினுற் றேர்ந்துதெரி சித்தவர்க
லுவ்வுலகில் வாராரென் றும. (சுக)

ஆசிரியத்தாழிசை

என்றுஞ் சென்று மியைவரு முச்சியா
ரினறுந் துன்று மெழின்மகி ழொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடா மிச்சையே. (சுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சையவில் லாநத திருவொறறி நாதா தனதுதிருப
பையிதழ் வாய்ந்த மலாக்கொன்றை யுறறனன பாழ்மதனப்
பையலென் செயவ னடவா தினியவன் பாணவிற்போ
நையல ராசுகந் தூணிவைத தேக லழகுடைததே. (சுகூ)

பிச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

குச்சுமலி குறிஞ்சியாகோன வேலிரணடுஞ சொநதமெனக் கொணடு வாழ்ந்து
மச்சுமலி மாடமா ளிகைபரவு மொறறிநகா மன்னி நினற
பிச்சுமலி வாரபடையு மேநதியவா வேடவகொள் பிசசியாரோ
யச்சுமலி விடாகளிலா குடிகெடுக்க வாணடிசசி யாகினீரோ (சுசு)

நேரிசைவெண்பா.

நீருலவு தாமரைமே னீடருசெவ் வண்டமைந்த
சீருலவு காடசியினைச செயததே—காருலவு
மோதைமலி யொறறியிறை யொண்சரணில் விண்டுவிழிப
போதையருச் சித்திடட போது (சுரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகத் தோனும் புனறுயின் றோனும் புரந்தானுந
தோதக மின்றிப் பலபல காலந துணைவியரிற்
சாதக மாகத திருவைந் தெழுத்துணமை சாறறவவ
ரோதகந் தன்னி லுதிததன னொற்றி யொருமுதலே. (சுசு)

எழுகூற்றிருக்கை.

நிலைமண்டிலவகவல்.

ஒருபசு பதியா முயாபெருந் தேவா
யொருமை மனத்து ளுகநதே மருவினை
யிருக்கையோர்ந தன்பிலா ரேத்த வொருவினை
யீருரி பொதிந்தனை மூவிலை பரிததனை
யிருத்தினை பனையை யோர்பாற் றழீஇக்
கறறோ ராரக் கயிலை யிருந்தனை

புறறிடங கொணடனை பூமி யியங்க
முக்குணம வாயநத மூரததிக ளாயினை
நானமறை பரவி நவில நசசினை
முபபுர மழிய முனைநதிருங கையிலோ
ரொனறிய வீரககமை யுயாசரததூடு
முககோற றேவா முகுநத னாநது
நானமுக வைய னறகுர மிமிழதது
மூவுல கொசிநது முரல வியககியு
மொள்ளிய விருசுட ரோரோ ருளையா
யிருஞாங கரினி லியைநதே வுழிதர
விததிரக குபவை யெமமருஞ செலவ
செவவை நோककிச சிறிது முளகாய
முறுவ லாறறி முற்று மெரிததனை
மூவிறற றானவா நாறறிறப பாஅ
டைமமுக நினபா லாறுற வாறறவு
மருமையா மோக்க மடைநதே வதிய
நாலவகைப பதவியு ணுயக மெனன
மூவரி லிருவோா முறறுஞ சூழா
வொருபே றிகைததே யுகநது களிததனை
யிருளி தவைககு மெகினங தனককு
மருளது தனকক மலையுரு வாயினை
நணணு முததமிழ நாலவா தமக்கு
மைம்பொறி கடிய வாறு வழநককினை
யெவ்வினை தனককு மெழுவா யாককினை
யறுபதப பெருককக மாநককாங கியல
வைஞஞிறம பொலியு மணிதணா மிசைஇ
நாலவகை யிசையை நலனுறப பாடுஞ
சுறறிலும பாதபஞ சூழநதே மனனு
மொறறியூாத தியாককனு யோங்கி வாழ்ந்தனை
மூமமலந தணநதனை முயককிடு மிருமையிற
கலியாண சுநதரக கவினு மோர்பெயர்
சலியா தேற்ற சஙகர ஞயினை
கொச்சைத் தேவரைக் குலவிப் பணியும்
பிச்சரி னினறும் பிரித்தெனை யாண்ட
கருணைக கடலெங கண்ணுத லோயே. (கஎ)

நேரிசைவெண்பா.

கணணுத லோயே கயிலைக் கிறையாயோர்
பெணணுருவிற பாகங்கொள பேரழகாய—மணணுலகிற்
றோத்திரித்தே னொறறிவளா சோதியா யெநாளுங
காததருள்வ துன்றன கடன. (சுஅ)

கோச்சகம்.

கடனுன்க கேயென்று கழலடிக ளைபபேணி
யடாபவாக ளெபபதமு மடைவாசர்வ மானியமாய
நடமலியுந தியாகேசா நம்வடிவாம பிகையுடனே
தொடாபுகொளு மொறறியூாத தொலலைநக னைசசோநதே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சேர்நதாரை வாழ்விக்கு மொறறி நகரிற றினமுமருள
கூாநதாரை யினறு பவனியிற கணடு குறுகுதலுஞ
சோாநதாள கலைக ணெகிழநதாள வளைக டுணைமுலைக
ளாாநதாள பசலை யினியெனன செயகுவ னுயிழையே (எ0)

நேரிசைவெண்பா

இழைநிகாதத நுண்ணிடையை யேயநதவடி வாமபா
டழைநிகாதத தனமெய்யிற சார — மழைநிகாதத
பேழபவநே யநதவிரகப பெறறதிரு வொறறியினில
வாழபவனே யெங்குலதெய வம. (எக)

தாழிசை.

வம்பலருங குழலவடிவாம் பிகைமருவு தெயவம
வலியகடுத தனையருநதி வாழ்வளிதத தெயவ
மமபுயற்கு மச்சுதற்கு நடுநினற தெயவ
மரியசெந தமிழ்மறைகளே யாசைகொளுந தெய்வ
மமபலததி லுலகுயய வாடுகின்ற தெய்வ
மடியார்க டம்மனதி லமாநதிட்ட தெயவஞ்
செமபதுமச் சரண்பணியத திருவளிக்குந தெயவந
திகழொற்றி மகிழடியிற றியாகேச தெயவம். (எஉ)

இடைசசியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வளைநிகாத்தமார்க்குடங்களிரண்டுடனமோபாற்குடங்கள்வசமாயேந்தி
நிரைவகித்த குசத்தியரா நுமபாலி லண்டரொலா நேசமு வைகதத
திரைமடுத்தவொறறியினிலவிற்றுவருமிடைசசியரோ செப்பக்கேணமோ
விரைமிகுததவாடையொழித் தரைபபணமோ ரெற்கியலிரும்புவேனே.

ஈற்றடிமிக்குவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

விரும்புமடி யாரகண்மனம் வேட்டவையெல் லாமீய
வரும்பவனி கொண்டருளி யமர்ந்ததிரு வொற்றியினி
லிரும்புருவச் சங்கிலியா லெழிலாரூ ரரைப்பிணித்த
பெரும்புகழி னைப்பாடிப் பேசிடுவோ நன்றே
பெம்மானறியா கேசனெனப் பெரிதுவபபோ நன்றே. (எச)

வண்டுவிடுதூது.

கொச்சகம்.

நலம்விளங்கு மொற்றிநகா நாதரது மார்பதனில
பொலம்விளங்குங் கொன்றைமது புசித்துபபல புகழபாடிக்
கலம்விளங்குந் திருசசெவியிற் கதைத்திடுவோ யென்குறையைத்
தலம்விளங்கும் பணணிசைகள் சாற்றிமகி ழளியினமே. (எரு)

வஞ்சித்துறை.

இனமலி யொறறியிற
சினமற வுறறிடின
மனமகிழ நற்றவ
முனமிக முற்றுமே (எசு)

நற்றயிரங்கல்

கட்டளைகலித்துறை.

முறறும புனலா லுலக முடிநது முழுகியநாள்
சறறுஞ சலன மடையாத வொறறித தனிமுதலே
யெறறு மதனன் மலரா னலிநதிடு மேழையவள
பறறு மிதழி யுதவா திருநதிடல பானமையனறே. (எஎ)

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தாநததன தாந்ததன தாநததன தாநததன தத்ததானனு.

பாநதளுழை சாநதுதுயில கூநதுவள ரேநதலது பக்கமவாழலா
நேர்நதமமா யூர்ந்தகலை யோநதவளொ டாநதவனா நிததநாடலாந
தோநததரு வேய்நதவுல காணடுவரும வேநதனது திககையாளலா
மோர்ந்ததமி ழாய்நதுநித மேனறளவு வாழநதுவரி ஞொற்றியூரிலே.

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஊரிவள ரகணிபல சூழ்நதடரு மொறறியெனு மூரைநாடி
வேரிவளர் துளவணிநது நாமமிட்டுச் சங்காழி மென்கை தாங்கும்
பாரிவளா கொற்றியரோ மாலவளரும பலவிடங்கள் பார்த்ததுண்டேல்
காரிவள ரனந்தசய னத்தலததைத் தரிசிக்கக் காட்டுவாயே. (எகூ)

இஃதுமஃது.

நேரிசைவெண்பா

வாயிடைமண் போட்டானை வானரத்தைச் சோநதானைத்
தாயிடத்து மாலகொண்ட தபபிலியை — நீயுமால்
கொணடனையென் றேகண்டு கொற்றியரோ தககபடி
முணடனஞசெய தாகின முடி (அ0)

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முடிததா சிரசின் மதியினையே முடித்தா ரடியார் விருப்பினையே
பொடிததா மூனறு புரததினையே பொடிததாவேயினிடததினையே
நொடிததா வேத நான்கினையே நொடிததா மூவா தொழிலினையே
பிடிததா ரரியி னுரியினையே பிடிததா னொறறி யூரினையே. (அக)

கார்காலம்.

தாழிசை

ஊநதுலவி மேகமெலா மழைபொழியுங் கால
மொணபீலி மிகவிரிதது மயிலாடுங் காலங
கூநதகுர லினையடககிக் குயிலொடுங்குங் காலங
குலமாதா குடமுலைகள வெமமையுறுங் கால
மாநதமலாக் கோடலவிரிந தலாகின்றகால
மாவணிபு ரட்டாசி யணைநதிட்டகாலஞ
சார்ந்தபுக ழொறறிநகா தணவனாயி லேழை
தலைமகனைக காணாது தனிததிருककுங் காலம. (அஉ)

மடக்கு.

இன்னிசைவெண்பா

காலங் கடநதவரைக் காலங் கடாநதவரை
யால மிடற்றினரை யால மிடத்தினரைப
பாலத் திருக்கையரைப் பாலத் திருककையரைச்
சாலவொறறி யிற்பணிநதோஞ சாநது. (அங)

வேற்றெலிவெண்டுறை

கன்னுதிரைக்கடலதனிலமுதுடனேயவதரித்துந்தொண்டைநாட்டின்
மனனுதிரு வொற்றியர னாசடையி னதியுடனே வாழ்ந்து வநது
மின்னென வனலினை வீசி யெளியளை
யின்னல்செய் தொறுத்திட லெழிலல மதியமே. (அச)

தாழிசை.

மேதினியி லருவருககு மிழிகுலத்திற் பிறந்திடினு
மெய்வெருவு புலைத்தொழிலை விருப்பமொடு புரிந்திடினு
மாதிபுரி நாதனையே யனவரதம் போற்றுமவ
ரழகடியை நஞசிரசி லணிமுடியாக் கொண்டிடுவா
நீதிமறை யோதிவரும வேதியரே யாயிடினுந்
நீடுலகிற் கோலோசசு நிலமனன ராயிடினுந
தீதிலபர கதியருளுந தியாகேச ரெழுந்தருளுந
திருவொறறி யூர்வணங்கா தீயபறைச் சாதியரே. (அரு)

கஎ

சாமவே தபபடன நீங்காத வொறறிநகாச் சங்கரனா
தாமமே பெறறிடறகங கேதேதோ தநதிரங்கள் சாற்றியவா
நாமமே மிககுனைத்து மாரனவன் செயகின்ற நலிவகறறிச
சேமமே யுறறிடறகு நனனெஞசே யோரேதுஞ செயதிலையே.

கூதிர்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செய்யசெங் கதிரோனற ஞெளிமழுங்கிச் சநதிரனின் செயலையொக்கப்
பெய்வளையா கலவிகளில விருபபமுற்றுக் கணவருடன்பெடபினுரக
கொயமதன னமபென்ன மழைத்தாரை பொழிகின்ற கூதிர்கால
மெய்ம்முதலவன்றனைககாணுதொற்றியூரதிசைநோகமெலிகினறேனே.

வலைச்சியார்.

இஃதுமஃது.

கிஞசுகச்செவ வாயாபலா நடமரு வொற்றிநகாக கிட்டி வாழுங
கஞ்சனிகா பாரபபாக்கும் வாயூறக் கெண்டைமீன் கண்ணிறகாட்டி
மிஞசுமொழி வலைசசியரே நீவிறறு வருகினற மீன்கடமமுள்
வஞ்சமின்றிச் சேலையொழித் திருவரா லெற்கீநதால் வாங்குவேனே.

நேரிசைவெண்பா.

வேதாவு மாயவனு மென்மனைவி மாகளுடன
போதாற் சிவகுறியைப பூசிக்கத்—தாதாவாய்க்
காண்டற றொழிலதனைக காததற செயலதனை
யாணடளிததா ஞெறறி யரன். (அகூ)

கோச்சகம்.

அரம்பழிதத விழியுமையா ளமுதுகைதத மொழியுடையா
டாரமபகைதத தனமுடையா டளிர்நிறதத வடிவுடையா
டிரமவகுதத மனங்களிகதத திருவொற்றி யூரதனிற
பரமிகுதத தியாகேசர் பவனிவரக கண்டாமே. (கூ0)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்களிக்கும் வெள்ளிமலை யிருபபிடமாயபபொனமேருகாததிலாரக
கழறுமிரு நிதிக்கிழவ னேதோழ னுயருகிற காததுநிறகத
தணகளிககு மலையரையன புததிரியாரு செலவிவலரு சாரநதுவாழத
தகைமைபெறுமணடமெலாமொருகொடியிற்செயிபபவாகடனயராகப
பணகளிককும பேயககூததை யிடுகாட்டிற பகலிரவாயப பாடியாடிப
பாமபினையு மரியயாக ளெனபினையும பரிவுடனே பணியாபபூணடு
மண்களிக்கு மண்டையினி லேந்திபலி யெடுததுநித மானம விடடு
மகிழொறறி யூரிலொரு மகிழடியிற குடிகொணட மாயமெனனே

கட்டளைக்கலித்துறை

எநநாளு மேசென்ம வேலைக கிடநதுழ லேழைநெஞசே
மினனாளு மமமையப பனவாழு மொறறி வியனறலததிற
றெனனுதெ னுவெனப் பணபாடிக களனுணுகதேனளியாயச
சின்னுண் மகிழ்மரரு சோநதாலு நனமுததி சிதகிககுமே. (கூஉ)

நேரிசைவெண்பா

சிவமேமெய் யாகியவோ தெயவமெனத தோநது
பவமே யொழிததிடறகுப பாரபபா—தவமிகுநத
பாரத்தன்றன விலலதனுற படடவடி யேயோநது
பாரத்தபெரி யோரகள் பரிநது. (கூங)

சம்பிரதம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரியவெழு கடலையுமே யுள்ளங்கை யேநதிமிகப் பரிவா யுண்பேன
பலவணடங்களைநொடியிறசிறுகோலாலேயுடைததுப்பறபஞ்செயவே
னரியபெருவரைகடமை யெவ்வெவருங்கண்டிட வேயசைத துநிறபே
னடாசிஙகந தனையறுகாயப் புலியதனைப புலலாக வவமதிபபேன்
றெரிதருமிவ் வித்தைகணம் மாணுக்கர் பாறகற்றோ செயவதாகுந
தோநதவிஞ்சையிவையலவாங்கணகாடடுஞ்சாலமலசெப்பகேணமோ
பிரியமுடன் மனமதனி லோர்பொழுது நினைததவுடன் பேரானநதப
பெரும்பதவியருளொறறிககிணையானவொருபதமும்பேசுவேனே?

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வேலனை யளித்தாரு போலும வேயினை முளைத்தாரு போலுங
காலனை யுதைத்தாரு போலுங கரியினை யுரித்தாரு போலு
மாலதை மடுத்தாரு போலு மருமறை யிடத்தாரு போலு
மோலதை யாரதாரு போலு மொற்றியூ ராரதாரு தாமே (கூரு)

கழிக்கானைப்புலம்பல்

எண்சீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தாராருங் காமந் தளிராரு மதத்த
தளமாரு விலவத் தனிமாரப் பொற்றிக
ளாராருங் காவே கயலாருங் கழியே
கவினாருந் திரையே கலியாருங் கடலே
யாராரும் பொறியே வகையாரும் புணையே
வனமாருங் குருகே வலைவாரு மீனே
சீராரு மெனறன சிறைமீனடு வாழத
திகழகேளவன செனற திசைகண்டி லீரே. (கூசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கணையுருகழலடியிற களிபபுடனே யருசசித்தகண்ணன்றனனைப
பணனிரியையகொண்டபிரணவபபொருட்கு விழித்திடடபகவன்றனனைப
பெணணமலையிடத்தசிவநதனனிடத்தி லுதிபபித்துபபிறங்குங்காடசி
தணணளிகளசூழுநதமகிழடியிருகக வொற்றியிறபோயததரிசிபபாயே.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதானா
பாவையரை யேவிருமபி நாளுமவ ரோடுறைந்து
பாழுமன மேமெலிந்து நலியாதே
பூவலய மேலனந்த லோபிகளை யேபுகழ்ந்து
போதவறி வேயிகழ்ந்து மெலியாதே
நாவலாக ளோடுகந்து பூதிமணி யேயணிந்து
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனோ
வாவலுடன மாமுகுந்த னோடுமய னாவணங்கு
பாதிபுரி வாழவந்த பெருமானே.(கூஅ)

வெள்ளைச்சந்தவிருத்தம்.

பெருகுதிருவமிழ்துவரியொருசுதற்குபபெயர்த்தளித்தாரொற்றியூரார்
பருகவரு நமனவனை யொருசுதறகுப் படுததொழித்தா ரொற்றியூரா
குகுகுமதி யணிசிரசையொருசுதறகுக்குணிததிகைத்தாரொறறியூரார்
பருமுமையினமுலையமுதையொருசுதறகுபபசிததணிததாரொற்றியூரார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒறறியூாததியாகேசருயாபவனிதரிசிததே ஞெண்டார்க்கொன்றைப
பெறறிடடேனியாவர்களுமபெறறகரியபெருவாழவிற்பிறகுகினறேன்
வொறறியூா மன்மதனுமவிழிககினறுன் கூடடாளி விருமபுகினறுன
பெறறிபெறும் பாஙகியரோ நமவாழவிங கெவாக்குண்டு பேசுவீரோ.

நேரிசைவெண்பா.

பேசுதிரு வொறறிநகாப பெமமாறகுத தேவியா
யாசுகமாயத தாஙகு மணிவிடையாயத—தேசுறறுன
பாணாதிரு வாயமொழியிற பாடப பரிந்துவககும
யாணாவளா நாரா யணன். (கo௧)

வாழி.

தனனதன தனனதன தனனதன தானதனு.

தவளகிற கிலவியொளிா தனிவிசிதம வாழியவே
தகுவடிய ரணிகளெனும விழிமணிகள வாழியவே
தவமுனிவ ரருளியதொா தமிழமறைகள் வாழியவே
ததைபெரிய வயிறுடைய கரிமுகவன் வாழியவே
தவனனென வெயிலிலகு மயினமுருகன் வாழியவே
தகைமையுய ரருளுருவ வுமைகவுரி வாழியவே
தவழனலின வருபலகை வடிவிறைவன வாழியவே
தழைமகிழ மரமவளரு பிரமபுரி வாழியவே.

திருவொற்றியூாககலமபகமுற்றியது

திருச்சிற்றம்பலம்.